

Å VI E AIK

sida 1 av 2

Trombon

Roger Wittaker & Ronald Webster (orig. The Last Farewell)

A

5



Vi ser hur sol-en sti-ger ö-ver Rå-sun-da. Vi
bland så kan det blå-sa kal-la sto-rm - ar. I-



ser hur Hov-ets is är blank å klar. Å bön-der-na dom gap-ar ut-av
bland kan him-len va-ra gan-ska grå. Men när det gäl-ler lag-et som vi



fa - sa, å snu-tar-na dom spe-jar å dom tar. Vi
äls - kar så ski-ner sol-en snart på oss än - då. Vi



ser dom svar-ta trö-jor-na i A I K. Vi vet att al - la väg-ar bär oss
hört om sto-ra tid-er som har sv-un-nit, vi vet att snart så e det dags i-



rätt. Å vi e A I K, å all-tid är vi me er, å
gen.



all-tid ska vi se er ta po-äng. Å vi e A I K, å



all-tid är vi me er, å all-tid ska vi se er ta po-äng. I-

Vi

B



föl-jer Gna-get gen-om liv-ets sk-ed-en. Vi minns dom skö-na stun-der som har

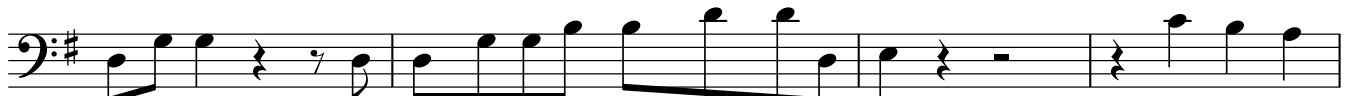


flytt. Å var-för sör-ja tid-er som pas-ser - at? För




allt det bäs-ta är det som är nytt. Å ald-rig ska vi glöm-ma seg-er -


Å VI E AIK trombon sida 2 av 2



sån-gen. Densjun-ger vi till-sam-mans om i - gen. Å vi e



A I K, å all-tid är vi me er, å all-tid ska vi se er ta po-äng.



Å vi e A I K, å all - tid är vi me er, å



all - tid ska vi se er ta po - äng.